08/09/2019

“Σταυρός, πιστών το καύχημα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου

“Σταυρός, πιστών το καύχημα” – Επίκαιρο Ορθόδοξο Θεολογικό Μήνυμα εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Φιλλίπων, Νεαπόλεως και Θάσου:

Η προετοιμασία των πιστών για την μεγάλη Δεσποτική εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού άρχισε ήδη από την 1η Αυγούστου. Πιο έντονη όμως γίνεται μια Κυριακή πριν την 14η Σεπτεμβρίου. Αυτή και η επόμενη της εορτής ονομάζονται αντίστοιχα Κυριακή προ και Κυριακή μετά την Ύψωση και αφιερώνονται στην σημασία του Τιμίου Σταυρού του Χριστού στη ζωή μας με κατάλληλα αποστολικά και ευαγγελικά αναγνώσματα .

Ο απόστολος Παύλος θέλοντας να στηρίξει τους Χριστιανούς της Γαλατίας της Μικράς Ασίας γράφει επιστολή, μάλιστα με το ίδιο του το χέρι, πράγμα δύσκολο
για την εποχή εκείνη, για να τονίσει τον προσωπικό του πόνο για αυτά που συνέβαιναν εκεί. Υπήρχαν Ιουδαιοχριστιανοί, μια αίρεση θα λέγαμε, που θέλοντας να
κολακεύσουν τους Ιουδαίους, και να ζουν χωρίς διωγμούς και κακοπάθειες,

ανάγκαζαν του Χριστιανούς να κάνουν περιτομή. Εκμεταλλεύονταν ιερά πράγματα για την προσωπική τους προβολή. «Όμως εγώ» τονίζει με πόνο και αγάπη «να μη γίνει ποτέ να καυχιέμαι παρά μόνο για το σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, με τον οποίον για μένα σταυρώθηκε ο κόσμος κι εγώ σταυρώθηκα για τον κόσμο».

Όσοι ζουν μακριά από τον Χριστό καυχώνται για τα πλούτη τους, για την καταγωγή τους, για τα σπίτια τους, για τις γνώσεις και τα πτυχία τους, για την ομορφιά και τα νιάτα τους, για τις παρέες και την επιρροή που ασκούν στους άλλους,
για την δύναμή τους. Τι είναι όμως όλα αυτά όταν περάσουν μέσα από το καμίνι των
δοκιμασιών και ιδίως του θανάτου; Το ακούμε στην εξόδιο ακολουθία: «ου παραμένει ο πλούτος, ου συνοδεύει η δόξα, επελθών γαρ ο θάνατος ταύτα πάντα εξηφάνισται». Τί παραμένει αναλλοίωτο, πεντακάθαρο, αλώβητο; μόνο ένα: η θυσιαστική αγάπη του ανθρώπου προς τους διπλανούς του και η πίστη, η ελπίδα και η
αγάπη του ανθρώπου προς το Χριστό. Και ταυτόχρονα την ολοκληρωτική αγάπη του
Θεού προς τον άνθρωπο. Όσα δεν πεθαίνουν με τον θάνατο, με ένα σημείο εκφράζονται, με τον Σταυρό του Χριστού. Με το πιο σπουδαίο σύμβολο του Χριστιανισμού ανά τους αιώνες. Το σημάδι αυτό αγιάζει τα ιερά μυστήρια, στολίζει τους τρούλους των Εκκλησιών, σχεδιάζεται πάνω μας σε κάθε στιγμή προσευχής και
δοκιμασίας, και μας συνοδεύει στην τελευταία μας σε αυτή τη γη κατοικία.

Ο Τίμιος Σταυρός δεν είναι ένα ακόμη μαγικό φυλακτό, κάτι που από συνήθεια ή μηχανικά πρέπει να το κάνουμε. Δυστυχώς, σήμερα, προσκυνούμε τον Σταυρό, τον κρεμούμε στο αμάξι ή στο σπίτι, αρνούμαστε όμως πεισματικά την σημασία Του. Πίσω από τα ασημένια και χρυσά δεσίματα του, που ως τάματα θείων και λυτρωτικών επεμβάσεων τα χάρισαν πιστοί προς το Θεό, κρύβεται η μεγάλη Του
αξία. Παραπέμπει στο Χριστό που ήλθε στον κόσμο για να νικήσει την αμαρτία, το αμαρτωλό φρόνημα, την κακία που είναι συνυφασμένη με τις επικρατούσα αντίληψη της δύναμης και της βίας. Αντίληψη ανθρώπων που εξοβέλισαν τον Θεό και θεοποίησαν τον εαυτό τους και τον κόσμο. Η αγάπη νικά την βία και την δύναμη.

Ο Χριστός ταυτόχρονα δεν καλοπέρασε πάνω στο Σταυρό. Βασανίστηκε, μάτωσε, κακοπάθησε, ηττήθηκε από τις δυνάμεις του κόσμου. Ο Σταυρός αυτό ακριβώς εκφράζει, ότι πρέπει να φθάσουμε στην ήττα για τον κόσμο αυτό, στην άκρα

ταπείνωση, να αδειάσουμε από τη δική μας δύναμη και πεποίθηση, να πεθάνουμε για
την αμαρτία. Ο Σταυρός σχεδιάζει ενώπιον μας την πορεία του Χριστού στη γη. Πορεία που προσφέρεται για μίμηση και δια της μιμήσεως αντιπροσφέρει σωτηρία και λύτρωση. Με το άγιο μας βάπτισμα συσταυρωνόμαστε με τον Χριστό, για να αναστηθούμε μαζί Του. Γινόμαστε καινούρια δημιουργία. Γι αυτό εκείνη τη στιγμή, κρεμά ο Ιερέας στο λαιμό το προσωπικό μας σταυρό. Για να αγωνιζόμαστε μέσα στην αφάνεια, την απόρριψη, την ταπείνωση, να φυλάττουμε τις εντολές του Χριστού. Εκείνος στέκεται δίπλα μας και μάς στηρίζει: «Θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τον
κόσμον». Να προχωρούμε στη ζωή καυχώμενοι για τον Σταυρό του Χριστού, με το Σταυρό στο χέρι, για να φανερωθεί μέσα μας η ζωή του Χριστού.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ.Ν.Θ.
Πρεσβύτερος Αδαμάντιος Ασλανίδης